

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 58Cpr/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123332555
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:6123332555.4

Uznesenie

Mestský súd Košice v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, zastúpená: JUDr. Milan Slobodník, advokát, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Obec Cestice, Cestice 89, IČO: 00 324 043, zastúpená: GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Kováčska 53, Košice o zaplatenie 708 € s prísl. takto

rozhodol:

- Konanie z a s t a v u j e.
- Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

- Žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 8.6.2023 v rámci upomínacieho konania domáhala, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu osobného príplatku za mesiace júl 2020, august 2020, september 2020, október 2020 ako súčasti jej priemerného mesačného zárobku.
- Predmetná vec bola tunajšiemu súdu po podaní odporu proti platobnému rozkazu zo strany žalovaného a návrhu žalobkyne pokračovať v konaní, postúpená dňa 11.9.2023.
- Na pojednávaní konanom dňa 15.7.2024 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu súdu oznámila, že žalobu voči žalovanému berie späť v celom rozsahu a konanie navrhuje zastaviť, nakoľko jej v piatok žalovaný oznámil úhradu žalovanej sumy a doručil jej príkaz na úhradu. Aj keď jej finančné prostriedky doposiaľ pripísané neboli, nemá dôvod starostovi neveriť. Zároveň žiadala, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania.
- Žalovaný na predmetnom pojednávaní potvrdil skutočnosti uvádzané žalobkyňou ohľadom úhrady žalovanej sumy, preto so späťvzatím žaloby súhlasil, avšak žiadal, aby žiadnej zo strán sporu náhrada trov konania priznaná nebola.
- Podľa ust. §144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť.
- Podľa ust. §145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.
- Podľa ust. §146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.
- Podľa ust. §146 ods. 2 C.s.p., súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

9. Späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon žalobcu (ako dominus litis) adresovaný súdu, ktorým prejavuje svoju vôľu nepokračovať ďalej v konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie bez meritórneho rozhodnutia. Žalobca týmto spôsobom svojvoľne disponuje sporovým konaním ako celkom, prípadne niektorou jeho časťou. Súd je povinný dispozičný prejav vôle žalobcu rešpektovať a po späťvzatí žaloby pokračuje v konaní tak, aby bolo toto konanie bez ďalšieho prejednania veci zastavené.

10. Účinky späťvzatia žaloby nastávajú už jeho doručením súdu. Rozhodujúci je pritom prejav vôle žalobcu, ktorým je súd viazaný. Po späťvzatí žaloby nemôže žalobca dodatočne namietat', že jeho vôľa smerovala k inému následku, že konal v omyle, prípadne že si nebol vedomý účinkov tohto úkonu. Späťvzatie žaloby nemôže žalobca následne odvolať, ani iným spôsobom negovať jeho právne následky.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd konanie v zmysle cit. zákonných ustanovení zastavil.

12. Podľa ust. §262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Podľa ust. §256 ods. 1, 2 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §256 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. V súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, pred samotným rozhodnutím o náhrade trov zastaveného konania v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, treba vždy v konkrétnom prípade skúmať, či a ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, otázku dôvodnosti podania žaloby, a to z čisto procesného hľadiska.

16. Ustanovenie §256 ods. 1 C.s.p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí podľa procesného výsledku a zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak vzal žalobca žalobu späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania žalovanému. Ak však žaloba je podaná dôvodne a k jej späťvzatiu došlo pre správanie sa žalovaného, je povinný uhradiť trovy konania žalovaný. Nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo sporových strán súd odôvodňuje zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Pojem „procesné zavinenie“ použitý v ustanovení §256 C.s.p., sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie je potrebné interpretovať vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzatí žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany, pretože nie je možné pripočítať na ľarchu toho, kto sa iba bránil. Naopak, pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Kritérium procesného zavinenia je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čoho sa žalujúca strana v konaní domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana vzala žalobu späť.

17. Z prednesov sporových strán prezentovaných na pojednávaní konanom dňa 15.7.2024 mal súd za preukázané, že po podaní predmetnej žaloby (konkrétne podľa zhodného tvrdenia strán sporu - v piatok pred uvedeným pojednávaním, t.j. dňa 12.7.2024 – pozn. súdu), žalovaný príkazom na úhradu poukázal žalobkyni žalovanú sumu. Na základe takto zistených skutočností, má súd za to, že v danom prípade k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného v priebehu súdneho konania, a teda zastavenie konania zavinil žalovaný. Preto má v danom prípade nárok na náhradu trov konania žalobkyňa.

18. Žalovaný žiadal, aby súd žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoj návrh však žiadnym spôsobom neodôvodnil.

19. Podľa ust. §257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Súd sa zaoberal možnosťou aplikácie cit. ust. §257 C.s.p., vo vzťahu ku ktorému judikatúra konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. V danom prípade súd nemal za preukázané žiadne dôvody osobitného zreteľa na strane žalovaného, pre ktoré by náhradu trov konania žalobkyni nepriznal. Pre úplnosť súd dodáva, že za takýto dôvod nemožno považovať normatívnosť financovania žalovaného (ktorý zaviniel zastavenie konania).

21. Pri posudzovaní, či v tej – ktorej veci sú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania dané, musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a vziať do úvahy nielen to, aké sú pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale aj to, aký bude dopad aplikácie § 257 C.s.p. na (medziiným tiež majetkové) pomery účastníka na opačnej procesnej strane. Významným z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia môže byť v určitej veci tiež to, za akých okolností bol nárok uplatnený na súde, aký bol postoj účastníkov k veci, ako pristupovali v priebehu konania k plneniu procesných povinností účastníka občianskeho súdneho konania a pod.

22. Súdu je z jeho činnosti známe, že medzi sporovými stranami bolo vedené konanie o neplatnom skončení pracovného pomeru žalobkyne zo strany žalovaného (sp.zn. K2-42Cpr/64/2020) a konanie o náhradu mzdy z tohto neplatného skončenia pracovného pomeru (sp.zn. K2-42Cpr/9/2023). V uvedených konaniach súd dospel k záveru, že žalovaný, ako zamestnávateľ konal vo vzťahu k žalobkyni, ako zamestnancovi v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa tak z dôvodu nezákonného konania žalobcu stratila možnosť pracovať v období od novembra 2020 do apríla 2023 a tým stratila aj príjem zo zamestnania. V konaní K2-42Cpr/9/2023 bolo právoplatne ustálené, že k odňatiu osobného príplatku zo strany žalovaného došlo v rozpore so zákonom. Za takýchto okolností predchádzajúcich podanie žaloby, by nebolo spravodlivé, keby žalobkyňa musela trovy tohto konania o zaplatenie osobného príplatku znášať sama. Ide o zamestnankyňu, ktorá sa súdnou cestou domáhala ochrany v pracovnoprávných veciach, v ktorých zamestnávateľ voči nej konal v rozpore s dobrými mravmi. Pričom viac ako dva roky ostala bez príjmu zo zamestnania. Aj keď finančná situácia na strane žalovaného je zlá, pomery na strane žalobkyne a hlavne okolnosti, za ktorých bol uplatnený predmetný nárok, neodôvodňujú aplikáciu ust. 257 C.s.p.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd žalobkyni voči žalovanému priznal nárok náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v zmysle ust. § 357 písm. a) C.s.p., na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. – ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).